

Evigt kretslopp väntar "återvändarna" i sjukförsäkringssystemet

Publicerad: 2011-06-15, Uppdaterad: 2011-11-02

Om författaren:

Charlotte Thérèse Björnström, fil mag, initiativtagare till Påskuppropet

Jenny Fjell, läkare, nätverket RESURS

Gertie Gladnikoff, journalist, Aktionsgruppen för de sjukförsäkrades rätt

Christer Hogstedt, professor emeritus, f.d. överläkare, för Vårdnätverket Gemensam Valfärd Stockholm

Ywonne Jacobsson, ordf för Cancerhjälpen

Maria Werme, sjukgymnast, nätverket SLUSSA

Arvin Yarollahi, läkare, nätverket Nej till nedskärningar inom vården

Majoriteten av de utförsäkrade återvänder till sjukförsäkringen sedan Arbetsförmedlingen konstaterat att de är för sjuka för att klara något som helst arbete. Nålsögat för stadigvarande sjukersättning har samtidigt krympts till så mikroskopiskt små dimensioner att det nästan är omöjligt att få den beviljad (och namnet till trots omprövas även denna ersättningsform regelbundet). Det krävs att alla rehabiliteringsåtgärder först är uttömda, samt bevis för att aldrig ens en fjärdedel av arbetsförmågan kan återfås.

"Återvändarna" tvingas därför börja om från början i hela den så kallade rehabiliteringskedjan, med ständiga påfrestande omprövningar av den arbetsförmåga man upprepade gånger, från flera instanser, redan har konstaterat att dessa långtidssjukskrivna personer saknar. Enda resultatet är ökad stress och ytterligare försämring av sjukdomstillståndet. De är nu på väg mot en andra utförsäkring när det maximala antalet sjukskrivningsdagar tar slut igen.

Har upphovsmännen till sjukförsäkringsreformen funderat över syftet med ett så absurt och människofientligt system? Vem vinner något på att samma personer om och om igen ska skickas till AF för att återigen konstateras vara för sjuka för arbete? Vad väntar sen? En tredje och fjärde utförsäkring, utförsäkringar resten av livet? Förutsatt att personerna släpps tillbaka in i sjukförsäkringen igen.

Efter tre utförsäkringar har a-kassedagarna tagit slut, då kommer ersättningsnivån att ligga under existensminimum för dem som utförsäkras en fjärde gång. De kan ju inte arbeta ihop några nya dagar, och det är a-kassan som felaktigt äts upp av det återkommande meningslösa AF-synandet, istället för att dagarna sparas tills

personerna i bästa fall är så pass friska igen att de kan söka jobb - det var väl ursprungstanken med a-kassan? Borde inte AF också få koncentrera sig på att hjälpa arbetsföra personer istället för att ta hand om sjuka, vilket de saknar utbildning för?

De som hade tidsbegränsad ersättning tidigare får inte längre minsta chans att återhämta sig, eftersom det ska lämnas in detaljerade läkarintyg, helst med nya fakta varje gång, med tät frekvens. Detta är ett resursslöseri av stora mått. Det tär på vårdens resurser, gör att läkartiden måste inriktas på intygsförfattande istället för kvalitativa patientmöten (ofta kräver Försäkringskassan dessutom kompletteringar i efterhand). Det här förfarandet stressar sönder redan svårt sjuka, som inte får adekvat hjälp av vården, och som på samma sätt som under utförsäkringen får fortsätta att leva i konstant ovisshet om ifall nästa läkarintyg kommer att godkännas, eller om ersättningen plötsligt uteblir, om de kastas ut ur systemet, utan rätt att återvända.

Är det så här som svårt sjuka ska få arbetsförmågan tillbaka? Genom att utförsäkras gång på gång, och under tiden mellan utförsäkringarna hetsas av FK som av en hungrig vargflock? Det verkar ytterst osannolikt att det leder till ett tillfrisknande.

Borde inte alla dessa svårt sjuka istället få hjälp av vården att läka och rehabiliteras i lugn och ro och sedan ges möjlighet att arbetsträna och/eller studera för att öka sina chanser på arbetsmarknaden efter en lång sjukfrånvaro, utan att förlora sjukersättningen? Detta skulle främja ett återvändande till ett yrkesverksamt liv så långt det är möjligt, och vore därför också samhällsekonomiskt lönsamt. Till skillnad från hur det är nu då de nya reglerna effektivt motverkar syftet, de skapar en evig rundgång i systemet istället för en positiv utväg.

Charlotte Thérèse Björnström med flera

4 kommentarer I kommentarsfältet har kommentatorn juridiskt ansvar för sina inlägg.

Naturligtvis ska sjukförsäkringen ha en tidsgräns där den fasas ut oavsett läget.

Då slipper man byråkrati och godtyckligheten som präglar dagens system.

  [Permalänk](#) | [Anmäl](#) #5 [Bo T](#), 2011-06-16, 10:34

Det står hur klart som helst att Alliansen som nu genomfört sjukförsäkringsreformen inte tar någon som helst hänsyn till konsekvenser eller remissvar. Då skulle hela reformen strandat redan första gången den låg ute på remiss - eftersom i princip alla instanser var emot den och forskning visar att den är misslyckad och skadlig. Då kan bara svaret för Alliansens agerande vara att de bedriver en människofientlig politik och att svaga grupper väcker deras avsky.

Vi måste fortsätta kämpa för att få bort dessa verklighetsfrånvända och giriga människor från makten!! Reformen skapar nu istället fler sjuka och förvärrade sjukdomstillstånd hos människor. Det är ett skamligt agerande från Alliansen!

  [Permalänk](#) | [Anmäl](#) #6 [u_8426](#), 2011-06-16, 11:46

En mycket bra artikel som beskriver verkligheten som den är, där såväl farhågor om och direkta konsekvenser finns med!

För egen del kan mitt liv beskrivas så här:

"Jag vårdas i respirator och sjukvården sätter in enorma resurser för att hålla mig vid liv i den. Men frekvent kommer FK och stänger av Jag vet aldrig riktigt när de skall stänga av nästa gång ... men jag vet att det kommer att ske. Att det kan ske när som helst, inte bara vid utförsäkringen har jag lärt mig..Kan inte känna mig säker en enda dag... För varje gång som FK stängt av den, har mina möjligheter att kunna "andas" själv ytterligare begränsats ... Sjukvården får sätta in ändå större resurserSå håller det på.."

Samtidigt tar detta bokstavligen talat år av mitt liv, och mina möjligheter till framtida resultat av den medicinska rehabilitering, mer än just livsuppehållande minskar för varje gång..jag kommer längre o längre bort från arbetsmarknaden för varje gång och mina symptom förvärras...

I detta system finns inga vinnare! Tänk om alla dessa timmar som sjukvården lagt ner på mig hade kunnat ske i lugn o ro ... utan denna fruktansvärta press, kantad med rena kränkningar från regelverket... Då hade jag varit en bra bit på väg till baka istället för att sitta med diagnoser o symptom som nu blivit kroniska.

  [Permalänk](#) | [Anmäl](#) #7 [Alice Olsson](#), 2011-06-16, 12:24

För att beslutsfattare eller ansvariga vårdare skall uppnå tillräckliga referenser krävs tyvärr för närvarande självupplevda trauman. På nätet finns Svetlana Bajalica, en kvinnlig cancer-läkare som själv råkat ut för eländet.

Hennes situation blev en enda stor Aha-upplevelse, som gett henne insikten, att för en utsatt person kan just beskedet att hennes medicin saknas på apoteket rendera ett mindre nerv-sammanbrott.

Ett systematiskt letande efter nya lagändringar för att utförsäkra och misstänkliggöra drabbade försäkringstagare är i en jämförelse gigantisk.

  [Permalänk](#) | [Anmäl](#) #8 [Leif E Ström](#), 2011-06-17, 17:30

Kommentarsfältet är stängt på denna artikel.